Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 12. marca 2025 *

„Model Skupnosti – Postopek za razglasitev ničnosti – Registriran model Skupnosti, ki prikazuje žarnico za razsvetljavo z LED diodami – Neupoštevanje razkritja videza izdelka pri prejšnjem modelu – Člen 7(2) Uredbe (ES) št. 6/2002 – Pogoji – Dokazno breme“

V zadevi T-66/24,

Lidl Vertriebs GmbH & Co. KG s sedežem v Anzingu (Nemčija), ki jo zastopajo T. Dolde, C. Zimmer in M. Hawkins, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki ga zastopa D. Gája, agent,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka pred Splošnim sodiščem, je

Liquidleds Lighting Corp. s sedežem v Taipeju (Tajvan), ki jo zastopa S. Beckmann, odvetnik,

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi A. Marcoulli (poročevalka), predsednica, W. Valasidis, sodnik, in L. Spangsberg Grønfeldt, sodnica,

sodna tajnica: P. Núñez Ruiz, administratorka,

na podlagi pisnega dela postopka,

na podlagi obravnave z dne 21. novembra 2024,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

1 Tožeča stranka, družba Lidl Vertriebs GmbH & Co. KG, s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razveljavitev odločbe tretjega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 27. novembra 2023 (zadeva R 2336/2022-3) (v nadaljevanju: izpodbijana odločba).

Dejansko stanje

2 Tožeča stranka je 25. marca 2021 pri EUIPO vložila zahtevo za razglasitev ničnosti modela Skupnosti, ki je bil registriran na podlagi prijave, ki jo je 12. januarja 2017 vložila intervenientka, družba Liquidleds Lighting Corp., in ki je prikazan v tem pogledu:

3 Izdelek, pri katerem se uporablja videz, ki je predmet modela iz točke 2 zgoraj, katerega razglasitev ničnosti se zahteva, spada v razred 26.04 v smislu Locarnskega aranžmaja o ustanovitvi mednarodne klasifikacije za industrijske vzorce in modele z dne 8. oktobra 1968, kakor je bil spremenjen, in ustreza temu opisu: „Žarnice za razsvetljavo z LED diodami“.

4 V utemeljitev zahteve za razglasitev ničnosti je bil naveden razlog iz člena 25(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 27, str. 142) v povezavi s členom 4(1) ter členoma 5 in 6 te uredbe.

5 Zahteva za razglasitev ničnosti je temeljila na prejšnjem modelu D1 in prejšnjem modelu D2.

6 Oddelek za ničnost je 23. septembra 2022 zahtevo za razglasitev ničnosti zavrnil.

7 Tožeča stranka je 28. novembra 2022 pri EUIPO vložila pritožbo zoper odločbo oddelka za ničnost.

8 Odbor za pritožbe je z izpodbijano odločbo pritožbo zavrnil. Ugotovil je, prvič, da razkritje prejšnjega modela D1 spada na področje uporabe izjeme iz člena 7(2) Uredbe št. 6/2002, in drugič, da tožeča stranka ni dokazala razkritja prejšnjega modela D2.

Predlogi strank

9 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– izpodbijano odločbo razveljavi;

– EUIPO in intervenientki naloži plačilo stroškov.

10 EUIPO Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov, če bo opravljena obravnava.

11 Intervenientka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

12 Tožeča stranka navaja le en razlog, ki se nanaša na kršitev člena 6(1)(b) v povezavi s členom 7(2) Uredbe št. 6/2002. Ta tožbeni razlog je v bistvu razdeljen na tri dele, od katerih se prvi nanaša na napačno porazdelitev dokaznega bremena, drugi na napačno presojo dokazov, tretji pa na napačno uporabo člena 7(2) navedene uredbe.

13 Najprej je treba navesti, da tožeča stranka – kot je razvidno iz obsega edinega tožbenega razloga in iz vsebine tožbe v celoti ter kot je potrdila na obravnavi – izpodbija izpodbijano odločbo le v zvezi s presojo odbora za pritožbe v zvezi s prejšnjim modelom D1, katerega razkritje na podlagi člena 7(2) Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 6 iste uredbe ni bilo upoštevano. Tožeča stranka pa ne izpodbija presoje odbora za pritožbe v zvezi z nerazkritjem prejšnjega modela D2. Zato je predmet te tožbe omejen na razveljavitev izpodbijane odločbe v delu, v katerem je bila z njo zavrnjena pritožba tožeče stranke v zvezi z njeno zahtevo za razglasitev ničnosti, ki je temeljila na prejšnjem modelu D1.

Uvodne ugotovitve o upoštevnem pravnem okviru

14 V skladu s členom 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 se model Skupnosti lahko razglasi za ničen, če ne izpolnjuje zahtev iz členov od 4 do 9 navedene uredbe, zlasti glede novosti in individualne narave, ki sta določeni v členih 5 in 6 te uredbe.

15 V skladu s členom 5(1)(b) Uredbe št. 6/2002 se videz izdelka pri registriranem modelu šteje za nov, če pred datumom vložitve prijave za registracijo videza izdelka, za katerega se zahteva varstvo, ali – če se zahteva prednostna pravica – datumom prednostne pravice javnosti še ni bil dostopen enak videz izdelka.

16 V skladu s členom 6(1)(b) Uredbe št. 6/2002 se šteje, da ima videz izdelka pri registriranem modelu Skupnosti individualno naravo, če se celotni vtis, ki ga naredi na seznanjenega uporabnika, razlikuje od celotnega vtisa, ki ga na takega uporabnika naredi videz izdelka, ki je bil dostopen javnosti pred datumom vložitve prijave za registracijo, ali – če se zahteva prednostna pravica – datumom prednostne pravice.

17 Člen 7(1) Uredbe št. 6/2002 določa, da se šteje, da je bil videz izdelka dostopen javnosti, če je bil objavljen po registraciji ali kako drugače, razstavljen, uporabljen pri trgovanju ali drugače razkrit pred datumom vložitve prijave za registracijo oziroma – če se zahteva prednostna pravica – pred datumom prednostne pravice, razen če ti dogodki v normalnem poteku poslovanja ne bi mogli utemeljeno postati znani specializiranim krogom zadevnega področja, ki delujejo v Evropski uniji. Vendar se za videz izdelka ne šteje, da je bil dostopen javnosti, če je bil razkrit zgolj tretji osebi pod izrecnimi ali neizrecnimi pogoji zaupnosti.

18 Vendar je v uvodni izjavi 20 Uredbe št. 6/2002 pojasnjeno, da je prav tako potrebno oblikovalcu ali njegovemu pravnemu nasledniku omogočiti testiranje izdelkov, ki vključujejo videz izdelka, na trgu, preden se odloči, ali želi varstvo iz registriranega modela Skupnosti. Zaradi tega je treba določiti, da kadar oblikovalec ali njegov pravni naslednik razkrijeta videz izdelka, to ne vpliva na ocenjevanje novosti ali individualne narave zadevnega videza izdelka.

19 Tako člen 7(2) Uredbe št. 6/2002 določa:

„Razkritje se ne upošteva za namen uporabe členov 5 in 6, če je bil videz, za katerega se zahteva varstvo po registriranem modelu Skupnosti, dostopen javnosti:

(a) zaradi podatkov, ki jih je dal oblikovalec, njegov pravni naslednik ali tretja oseba, ali zaradi dejanja oblikovalca [ali njegovega pravnega naslednika]; in

(b) v obdobju 12 mesecev pred vložitvijo prijave ali datumom prednostne pravice, če se ta zahteva.“

20 Tri dele edinega tožbenega razloga tožeče stranke, začenši s tretjim delom, je treba preučiti ob upoštevanju tega opozorila glede upoštevnega pravnega okvira.

Tretji del edinega tožbenega razloga: napačna uporaba člena 7(2) Uredbe št. 6/2002

21 Tožeča stranka trdi, da je odbor za pritožbe napačno razlagal člen 7(2) Uredbe št. 6/2002, ker je menil, da ni potrebno, da sta videz izdelka pri izpodbijanem modelu in razkriti videz izdelka enaka. Čeprav naj bi odbor za pritožbe pravilno navedel, da se zadevna določba uporablja tudi za presojo individualne narave, naj te določbe vseeno ne bi bilo mogoče razširiti na primere, v katerih se prvotno razkriti videz izdelka razlikuje od tistega, ki je bil pozneje registriran. Po mnenju tožeče stranke navedena določba zahteva, da sta prvotno razkriti videz izdelka in tisti, ki je bil pozneje registriran, enaka, sicer se izjema, ki je v njej določena, ne more uporabiti. Ker naj bi se v obravnavanem primeru prvotno razkrit videz izdelka razlikoval od videza izdelka pri izpodbijanem modelu, vendar naj bi ustvarjal enak celotni vtis kot videz izdelka pri izpodbijanem modelu, naj navedene določbe ne bi bilo mogoče uporabiti.

22 EUIPO in intervenientka prerekata trditve tožeče stranke.

23 Najprej je treba navesti, da je, kot je razvidno iz točke 19 zgoraj, v členu 7(2) Uredbe št. 6/2002 najprej navedeno, da se „[r]azkritje […] ne upošteva za namen členov 5 in 6 [navedene uredbe]“, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena. Nato je pojasnjeno, da gre za položaj, v katerem „je bil videz, za katerega se zahteva varstvo po registriranem modelu Skupnosti, dostopen javnosti“. Nazadnje je določeno, da mora to razkritje opraviti „oblikovalec ali njegov pravni naslednik“ (člen 7(2)(a) Uredbe št. 6/2002) „v obdobju 12 mesecev pred vložitvijo prijave“ (člen 7(2)(b) iste uredbe) (v nadaljevanju: preizkusno obdobje).

24 Iz člena 7(2) Uredbe št. 6/2002 je torej razvidno, da se izjema, ki jo določa v zvezi z razkritjem, uporablja tako v zvezi s pogojem za varstvo iz člena 5 navedene uredbe, ki se nanaša na „novost“ videza izdelka, kot v zvezi s pogojem za varstvo iz člena 6 te uredbe, ki se nanaša na „individualno naravo“ videza izdelka.

25 V zvezi z navedenima pogojema za varstvo je treba opozoriti, da se v smislu členov 5 in 6 Uredbe št. 6/2002, prvič, za novost videza izdelka zahteva, da javnosti ni bil dostopen enak videz izdelka, in drugič, za individualno naravo videza izdelka, da se celotni vtis, ki ga naredi na seznanjenega uporabnika, razlikuje od celotnega vtisa, ki ga naredi videz izdelka, ki je bil dostopen javnosti.

26 Medtem ko tako neobstoj novosti v smislu člena 5 Uredbe št. 6/2002 pomeni, da je bil razkrit enak videz izdelka, pa neobstoj individualne narave v smislu člena 6 te uredbe pomeni, da je bil razkrit videz izdelka, ki na seznanjenega uporabnika naredi enak celotni vtis.

27 Iz členov 5 in 6 Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 7(2) te uredbe tako izhaja, da če sta izpolnjena pogoja iz zadnjenavedene določbe, se ne upošteva razkritje enakega videza izdelka (pri uporabi člena 5 navedene uredbe) ali videza izdelka, ki naredi enak celotni vtis (pri uporabi člena 6 te uredbe).

28 Zato je neločljivo povezano z uporabo člena 7(2) Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 6 te uredbe, da se razkritje, ki se lahko ne upošteva v okviru preizkusa individualne narave, nanaša na videz izdelka pri prejšnjem modelu, ki naredi enak celotni vtis kot videz izdelka pri izpodbijanem modelu. Samo kadar se zadevna izjema uporabi v povezavi s členom 5 navedene uredbe v okviru preizkusa novosti, se namreč razkritje, ki se lahko ne upošteva, nanaša na videz izdelka pri prejšnjem modelu, ki je enak kot videz izdelka pri izpodbijanem modelu.

29 Poleg tega lahko neobstoj individualne narave konkretno izhaja tudi iz razkritja enakega videza izdelka pri prejšnjem modelu, saj tak videz izdelka ne more ustvariti drugačnega celotnega vtisa. Izpolnjevanje pogoja individualne narave namreč zahteva večjo diferenciacijo videza izdelka pri izpodbijanem modelu glede na videz izdelka pri vsakem prejšnjem modelu kot izpolnjevanje pogoja novosti, tako da ima videz izdelka, ki ni nov, še toliko manj lahko individualno naravo (glej sodbo z dne 27. aprila 2022, Group Nivelles/EUIPO – Easy Sanitairy Solutions (Odtočna kanaleta za prho), T-327/20, EU:T:2022:263, točka 170 in navedena sodna praksa). Čeprav je torej neobstoj novosti odločilen za neobstoj individualne narave (sodba z dne 27. aprila 2022, Odtočna kanaleta za prho, T-327/20, EU:T:2022:263, točka 171), pa se s pogojem individualne narave ne zahteva, da ni bil razkrit enak videz izdelka pri prejšnjem modelu, temveč da ni bil razkrit videz izdelka pri prejšnjem modelu, ki naredi enak celotni vtis.

30 Zato se člen 7(2) Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 6 te uredbe nanaša na neupoštevanje razkritja videza izdelka pri prejšnjem modelu, ki naredi enak celotni vtis kot videz izdelka pri izpodbijanem modelu.

31 Poleg tega v nasprotju s trditvami tožeče stranke zadevne določbe v delu, v katerem se sklicuje na položaj, v katerem „je bil videz, za katerega se zahteva varstvo po registriranem modelu Skupnosti, dostopen javnosti“, ni mogoče razlagati tako, da bi moral biti videz izdelka, ki je dostopen javnosti (katerega razkritja se lahko ne upošteva, če sta izpolnjena oba pogoja iz navedene določbe), „enak“ videzu izdelka pri izpodbijanem modelu ali „isti“ kot videz izdelka pri izpodbijanem modelu, ne da bi se upoštevalo njeno širše besedilo, kontekst in cilj.

32 Opozoriti je namreč treba, da je treba pri razlagi pojma iz prava Unije upoštevati ne le besedilo določbe, v kateri je ta pojem podan, ampak tudi kontekst, v katerega je umeščen, in cilje, ki jim sledi ureditev, katere del je (sodba z dne 24. novembra 2011, Circul Globus București, C-283/10, EU:C:2011:772, točka 32).

33 Tako je treba navesti, da v besedilu člena 7(2) Uredbe št. 6/2002 ni uporabljena beseda „enak“ niti ni sklicevanja na pojem „enakost“ niti ni v njem izraza „isti videz izdelka“. Če pa bi zakonodajalec Unije želel omejiti uporabo zadevne izjeme na razkritje „enakega“ ali „istega“ videza izdelka, bi to izrecno navedel, kot je to storil v drugem okviru v členu 41(1) te uredbe s sklicevanjem na „isti model“.

34 Razvidno pa je, da se je zakonodajalec Unije s tem, da se je splošneje skliceval na razkritje videza izdelka pri registriranem modelu, omejil na vzpostavitev – sicer res tesne – povezave med videzom izdelka pri registriranem modelu in videzom izdelka, ki so ga osebe iz člena 7(2)(a) navedene uredbe predhodno razkrile v preizkusnem obdobju iz člena 7(2)(b) te uredbe. Vendar na podlagi besedila člena 7(2) Uredbe št. 6/2002, upoštevajoč prav tako kontekst, v katerega je zadevna določba umeščena, in splošneje njen cilj, ni mogoče izključiti, da lahko taka povezava veljavno obstaja tako v primeru, v katerem sta ta videza izdelka enaka, kot v primeru, ko naredita enak celotni vtis.

35 Na eni strani, kar zadeva kontekst, v katerega je umeščena zadevna določba, zadostuje opozoriti, kot je bilo navedeno v točkah od 24 do 28 zgoraj, da se člen 7(2) Uredbe št. 6/2002, kot tudi sicer člen 7(1) navedene uredbe, sklicuje na člen 5 in na člen 6 iste uredbe in torej na preizkus tako novosti kot tudi individualne narave videza izdelka pri izpodbijanem modelu. Enako velja za uvodno izjavo 20 Uredbe št. 6/2002, katere obseg je bil naveden v točki 18 zgoraj. Pri presoji individualne narave videza izdelka pri izpodbijanem modelu pa se razkritje, ki se lahko ne upošteva na podlagi člena 7(2) navedene uredbe, nanaša na videz izdelka, ki naredi enak celotni vtis kot videz izdelka pri izpodbijanem modelu.

36 Na drugi strani, kar zadeva cilj izjeme iz člena 7(2) Uredbe št. 6/2002, je ta varovati interese oblikovalca in njegovega pravnega naslednika (sodba z dne 26. aprila 2023, Activa – Grillküche/EUIPO – Targa (Naprava za pečenje na žaru), T-757/21, EU:T:2023:216, točka 28). Namen člena 7(2) Uredbe št. 6/2002 je namreč dati oblikovalcu ali njegovemu pravnemu nasledniku možnost, da dvanajst mesecev trži videz izdelka, preden mora vložiti prijavo. Tako se lahko oblikovalec ali njegov pravni naslednik v tem obdobju prepričata o poslovnem uspehu zadevnega videza izdelka, preden bi imela stroške z registracijo in brez bojazni, da bi se razkritje, do katerega je s tem prišlo, lahko uspešno uveljavljalo v postopku za razglasitev ničnosti, začetem po morebitni registraciji zadevnega modela (sodba z dne 14. junija 2011, Sphere Time/UUNT – Punch (Ura, pritrjena na trak), T-68/10, EU:T:2011:269, točki 24 in 25).

37 Poleg tega je treba opozoriti, da je v skladu z uvodno izjavo 7 Uredbe št. 6/2002 namen sistema varstva modelov Skupnosti spodbujati inovativnost in razvoj novih izdelkov ter naložbe v njihovo izdelovanje.

38 Uresničevanje ciljev, na katere je bilo opozorjeno v točkah 18, 36 in 37 zgoraj, pa bi bilo ogroženo, če bi moral oblikovalec ali njegov pravni naslednik, ki bi želel izkoristiti preizkusno obdobje, po preizkusu videza izdelka na trgu v vseh primerih zahtevati registracijo za videz izdelka, kot je bil prvotno preizkušen na trgu, ne da bi lahko upošteval konkretne rezultate tega preizkusa, da bi na navedenem videzu izdelka morebiti opravil potrebne prilagoditve za zagotovitev njegovega tržnega uspeha, in torej ne bi mogel zahtevati registracije za videz izdelka, ki bi, čeprav ni enak, ustvaril enak celotni vtis kot tisti, ki je bil prvotno preizkušen na trgu.

39 Razlaga, ki jo zagovarja tožeča stranka, bi namreč pomenila, da bi oblikovalec ali njegov pravni naslednik z registracijo videza izdelka, ki ni enak videzu izdelka, preizkušenemu na trgu, tvegal, da bi se v postopku za razglasitev ničnosti proti njemu uveljavljalo to, da je ta prejšnji videz izdelka v preizkusnem obdobju sam razkril.

40 Tako bi bila taka razlaga v nasprotju s ciljem člena 7(2) Uredbe št. 6/2002 in, širše, sistema varstva modelov Skupnosti, katerega namen je oblikovalcu omogočiti preizkus videza izdelka na trgu ter spodbujati inovativnost in razvoj izdelkov.

41 Iz vsega navedenega izhaja, da v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, uporaba člena 7(2) Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 6 iste uredbe ne zahteva, da je videz izdelka pri prejšnjem modelu, katerega razkritje se lahko ne upošteva, enak videzu izdelka pri izpodbijanem modelu.

42 Tretji del edinega tožbenega razloga je torej treba zavrniti.

Prvi del edinega tožbenega razloga: nepravilna porazdelitev dokaznega bremena

43 Tožeča stranka trdi, da mora stranka, ki se sklicuje na izjemo iz člena 7(2) Uredbe št. 6/2002, dokazati, da se ta uporabi in da so pogoji zanjo izpolnjeni. Vendar naj bi v obravnavanem primeru odbor za pritožbe celotno dokazno breme prenesel na tožečo stranko. Ker naj intervenientka ne bi zadostila dokaznemu bremenu, naj tožeča stranka ne bi bila dolžna izpodbijati uporabe navedene določbe.

44 EUIPO in intervenientka prerekata trditve tožeče stranke.

45 Uvodoma je treba opozoriti, da kadar se vložnik zahteve za razglasitev ničnosti sklicuje na ničnostni razlog iz člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002, mora predložiti dokaze o tem, da izpodbijani model ne izpolnjuje pogojev, določenih v členih od 4 do 9 te uredbe (sodba z dne 21. septembra 2017, Easy Sanitary Solutions in EUIPO/Group Nivelles, C-361/15 P in C-405/15 P, EU:C:2017:720, točka 60).

46 Natančneje, z dokazi, na katere se sklicuje, mora biti mogoče pravno zadostno dokazati, da je bil videz izdelka pri prejšnjem modelu dejansko dostopen javnosti pred datumom vložitve prijave za registracijo izpodbijanega modela (sodba z dne 21. junija 2018, Haverkamp IP/EUIPO – Sissel (Vzorec površine prodnate plaže), T-228/16, neobjavljena, EU:T:2018:369, točka 27).

47 Da pa bi se člen 7(2) Uredbe št. 6/2002 uporabil v postopku za razglasitev ničnosti, mora imetnik modela, na katerega se nanaša zahteva za razglasitev ničnosti, dokazati, da je bodisi oblikovalec videza izdelka pri modelu, navedenem v utemeljitev navedene zahteve, bodisi pravni naslednik tega oblikovalca (sodba z dne 14. junija 2011, Ura, pritrjena na trak, T-68/10, EU:T:2011:269, točka 26), da je ta videz izdelka razkril sam ali tretja oseba zaradi predloženih podatkov ali storjenih dejanj in da je do tega razkritja prišlo v preizkusnem obdobju.

48 Odbor za pritožbe je v izpodbijani odločbi najprej v točkah 32 in 33 navedel, da dokazi, ki jih je tožeča stranka predložila v utemeljitev zahteve za razglasitev ničnosti, dokazujejo razkritje videza izdelka pri prejšnjem modelu D1, česar intervenientka sicer ni izpodbijala.

49 Dalje, odbor za pritožbe je v točki 34 izpodbijane odločbe pojasnil, da pa je intervenientka trdila, da je treba uporabiti izjemo iz člena 7(2) Uredbe št. 6/2002. V zvezi s tem je odbor za pritožbe v točki 36 izpodbijane odločbe navedel, da mora stranka, ki se sklicuje na uporabo navedene izjeme, predložiti upoštevne dokaze. Odbor za pritožbe je v točki 37 izpodbijane odločbe dodal, da mora vložnik zahteve za razglasitev ničnosti, če namerava nasprotovati uporabi te določbe, predložiti dokaze, ki to podpirajo.

50 Nazadnje, odbor za pritožbe je na podlagi teh premis v točkah od 38 do 42 in od 44 do 49 izpodbijane odločbe preučil tako dokaze, ki jih je intervenientka predložila v utemeljitev uporabe izjeme iz člena 7(2) Uredbe št. 6/2002, kot tudi pripombe, ki jih je predložila tožeča stranka, da bi ovrgla uporabo te izjeme. Odbor za pritožbe je tako v točkah 43 in 50 izpodbijane odločbe ugotovil, prvič, da se izjema, na katero se sklicuje intervenientka, v obravnavani zadevi uporabi, in drugič, da tožeča stranka ni predložila nobenega dokaza, s katerim bi bilo mogoče to ugotovitev ovreči.

51 Na prvem mestu je treba navesti, da bi morala v skladu s sodno prakso, navedeno v točkah od 45 do 47 zgoraj, sprva tožeča stranka dokazati, da videz izdelka pri izpodbijanem modelu ne izpolnjuje pogojev za varstvo, in zlasti najprej, da je bil videz izdelka pri prejšnjem modelu dostopen javnosti. Nato bi se morala v zvezi z razkritjem videza izdelka pri prejšnjem modelu intervenientka po potrebi sklicevati na izjemo iz člena 7(2) Uredbe št. 6/2002 in dokazati, da so pogoji za njeno uporabo izpolnjeni.

52 Kot pa je razvidno iz točk od 48 do 50 zgoraj, je odbor za pritožbe v skladu s temi načeli, potem ko je ugotovil, da je bil videz izdelka pri prejšnjem modelu D1 dostopen javnosti, česar intervenientka ni izpodbijala, preučil možnost uporabe izjeme iz člena 7(2) Uredbe št. 6/2002, na katero se je sklicevala intervenientka, ob upoštevanju dokazov, ki jih je ta predložila.

53 Na drugem mestu, kot je razvidno iz izpodbijane odločbe ter točk 49 in 50 zgoraj, je odbor za pritožbe preučil tudi pripombe, ki jih je predložila tožeča stranka, da bi ovrgla uporabo navedene izjeme.

54 Odbor za pritožbe pa s preučitvijo pripomb, ki jih je za to predložila tožeča stranka, in morebitnih dokazov, ki jih je ta predložila v utemeljitev svojih pripomb, ni prenesel dokaznega bremena na tožečo stranko, ampak je uporabil splošno načelo varstva pravice do obrambe in, natančneje, člen 62 Uredbe št. 6/2002, ki pomeni specifično uporabo tega načela. V drugem stavku te določbe je določeno, da lahko odločbe EUIPO temeljijo le na razlogih ali dokazih, v zvezi s katerimi so imele zadevne stranke priložnost podati navedbe (glej po analogiji sodbo z dne 21. aprila 2021, Hasbro/EUIPO – Kreativni Dogadaji (MONOPOLY), T-663/19, EU:T:2021:211, točka 119). Poleg tega je treba ugotoviti, da se tožeča stranka pred Splošnim sodiščem ni sklicevala niti na kršitev navedenega načela niti na kršitev navedene določbe.

55 Poleg tega v nasprotju s tem, kar implicira tožeča stranka, možnost, da učinkovito predloži pripombe, ni pogojena s tem, da pojasnila in dokazi, ki jih je intervenientka predložila v utemeljitev uporabe člena 7(2) Uredbe št. 6/2002, dosegajo posebno raven verodostojnosti in koherentnosti. Nasprotno, tožeča stranka ima ravno s svojimi pripombami možnost, da organe EUIPO opozori na razloge, iz katerih po njenem mnenju navedena pojasnila in dokazi

intervenientke niso niti verodostojni niti koherentni. Zato domnevna okoliščina, da po njenem mnenju pojasnila in dokazi intervenientke niso bili verodostojni in koherentni, tej ni preprečila učinkovite predložitve pripomb niti ni povzročila obrnitve dokaznega bremena v njeno škodo.

56 Sicer se zdi, da je odbor za pritožbe v točki 37 izpodbijane odločbe impliciral, da bi morala stranka, ki želi uporabo izjeme iz člena 7(2) Uredbe št. 6/2002 ovreči, predložiti dokaze, ki to podpirajo. Vendar te navedbe, čeprav žal nejasne, ni mogoče razumeti tako, da se z njo zahteva, da mora taka stranka, kot je v obravnavani zadevi tožeča stranka, nujno predložiti dokaze v podporo svojim pripombam, saj se lahko ta po potrebi omeji na predložitev pripomb o pojasnilih in dokazih, ki jih je predložila stranka, ki uveljavlja uporabo navedene izjeme.

57 Vsekakor pa je treba opozoriti, da je v obravnavani zadevi odbor za pritožbe preučil tako pojasnila in dokaze, ki jih je intervenientka predložila v utemeljitev uporabe člena 7(2) Uredbe št. 6/2002, kot tudi pripombe, ki jih je predložila tožeča stranka, da bi ovrgla njegovo uporabo.

58 Iz navedenega izhaja, da v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, odbor za pritožbe ni napačno uporabil prava pri razdelitvi dokaznega bremena niti ni neupravičeno prenesel tega bremena na tožečo stranko.

59 Prvi del edinega tožbenega razloga je torej treba zavrniti.

Drugi del edinega tožbenega razloga: napačna presoja dokazov

60 Tožeča stranka trdi, da je odbor za pritožbe storil napako, ker se je oprl na dokaze, ki jih je predložila intervenientka in ki naj bi bili nekoherentni. Prvič, videz izdelka, ki naj bi bil razkrit na sejmu marca 2016 (iz priloge R8 v postopku pred EUIPO), in videz izdelka pri izpodbijanem modelu naj ne bi bila enaka, saj naj bi se razlikovala v več pogledih, in sicer glede vrha žarilne nitke, števila zank, višine steklene paličice in položaja zaključka žarilne nitke. Drugič, izjava priče (predložena v prilogi R10 v postopku pred EUIPO) naj bi vsebovala napačne informacije, saj naj prikaz žarnice iz njene priloge 1 ne bi bil enak izpodbijanemu modelu, saj naj bi se očitno razlikovala glede platoja zanke, poteka žarilne nitke, končnega položaja žarilne nitke in skupne višine zank. Tretjič, videz izdelka pri prejšnjem modelu D1 in videz izdelka pri izpodbijanem modelu naj ne bi bila enaka. Po eni strani naj bi bili stekleni paličici različno dolgi ter položaj in potek zgornjega dela zanke naj bi bila drugačna. Po drugi strani naj razlik v obliki žarilne nitke ne bi bilo mogoče pojasniti s tem, da sta žarnici prižgani in da svetloba na steklu odseva. Nazadnje, tožeča stranka meni, da bi moral odbor za pritožbe, ker je iz dokazov razvidno, da obstajajo štiri različne žarnice s spiralno žarilno nitko (tiste, prikazane pri izpodbijanem modelu, pri prejšnjem modelu D1, v prilogi R8 in prilogi R10), ugotoviti, da so dokazi nekoherentni in neprepričljivi.

61 EUIPO in intervenientka prerekata trditve tožeče stranke.

62 Najprej je treba navesti, da tožeča stranka torej v bistvu trdi, na eni strani, da videz izdelka pri prejšnjem modelu D1 in videz izdelka pri izpodbijanem modelu nista enaka, in na drugi strani, da se žarnici iz prilog R8 in R10 razlikujeta od tiste, ki je prikazana pri izpodbijanem modelu.

63 Na prvem mestu je treba navesti, da je trditev tožeče stranke, da videz izdelka pri izpodbijanem modelu in videz izdelka pri prejšnjem modelu D1 nista enaka, v očitnem nasprotju z vsebino zahteve za razglasitev ničnosti, ki jo je tožeča stranka sama vložila pri EUIPO in v okviru katere je trdila, da sta navedena videza izdelkov enaka. Ko je bilo tožeči stranki v zvezi s tem postavljeno vprašanje na obravnavi, je pojasnila, da sta ta videza izdelkov po njenem mnenju enaka le

v smislu člena 5 Uredbe št. 6/2002. Zadostuje pa navesti, da se presoja enakosti obeh videzov izdelkov ne more spreminjati glede na upoštevane določbe navedene uredbe, in sicer po eni strani glede na člen 5 navedene uredbe in po drugi strani glede na člen 7(2) te uredbe v povezavi s členom 6 te uredbe.

64 Poleg tega je treba navesti, da trditve tožeče stranke temeljijo na napačni premisi.

65 Kot je namreč razvidno iz preizkusa tretjega dela edinega tožbenega razloga iz točk od 23 do 41 zgoraj, uporaba člena 7(2) Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 6 iste uredbe ne zahteva, da je videz izdelka pri prejšnjem modelu (katerega razkritje se lahko ne upošteva) enak videzu izdelka pri izpodbijanem modelu. Nasprotno, iz navedenih določb je razvidno, da se nanašata tudi na razkritje videza izdelka pri prejšnjem modelu, ki naredi enak celotni vtis kot videz izdelka pri izpodbijanem modelu.

66 Poleg tega je treba trditve tožeče stranke v delu, v katerem se z njimi zatrjuje, da med videzoma izdelkov pri nasprotujočih si modelih, čeprav ustvarjata enak celotni vtis, obstajajo razlike, na podlagi katerih ni mogoče šteti, da sta enaka, vsekakor zavrniti kot brezpredmetne v zvezi z uporabo člena 7(2) Uredbe št. 6/2002.

67 Iz sodne prakse je namreč razvidno, da vprašanje razkritja videza izdelka pri prejšnjem modelu ni le bistveno vprašanje, ampak je tudi predhodno vprašanje, katerega rešitev je potrebna za pravilno uporabo členov 5 in 6 Uredbe št. 6/2002 (sodba z dne 23. oktobra 2018, Mamas and Papas/EUIPO – Wall-Budden (Blažilniki za otroške posteljice), T-672/17, neobjavljena, EU:T:2018:707, točka 30). Tako je treba v skladu s členoma 5 in 6 Uredbe št. 6/2002 en videz izdelka primerjati z drugim videzom izdelka za ugotovitev novosti in individualne narave prvega le, če je bil drugi dostopen javnosti (sodba z dne 21. septembra 2017, Easy Sanitary Solutions in EUIPO/Group Nivelles, C-361/15 P in C-405/15 P, EU:C:2017:720, točka 127), in le, če upoštevanje tega razkritja na podlagi člena 7(2) te uredbe ni izključeno.

68 Tako trditve tožeče stranke, ki se nanašajo na primerjavo videza izdelka pri izpodbijanem modelu z videzom izdelka pri prejšnjem modelu D1, nikakor ne morejo omajati presoje odbora za pritožbe, da je tretja oseba razkrila videz izdelka pri prejšnjem modelu D1 zaradi podatkov, ki jih je dal oblikovalec, ali njegovih dejanj v preizkusnem obdobju v skladu s členom 7(2)(a) in (b) Uredbe št. 6/2002. Ta presoja odbora za pritožbe, ki se nanaša na pogoje za uporabo te določbe, se namreč nanaša na kontekst razkritja videza izdelka pri prejšnjem modelu D1 in se ne nanaša na vprašanje, ali sta videza izdelkov pri nasprotujočih si modelih enaka oziroma ali ustvarjata enak celotni vtis v smislu členov 5 in 6 iste uredbe.

69 Na drugem mestu, trditve tožeče stranke, da so dokazi, ki jih je intervenientka pred EUIPO predložila v prilogah R8 in R10, nekoherentni, ker naj bi prikazovali drugačni žarnici, kot je tista pri izpodbijanem modelu, je treba prav tako zavrniti kot brezpredmetne v zvezi z uporabo člena 7(2) Uredbe št. 6/2002. Namen preizkusa, ki ga je odbor za pritožbe opravil v zvezi s tem, namreč ni bil ugotoviti, ali dokazi, ki jih je intervenientka predložila pred EUIPO, prikazujejo enake videze izdelkov kot videz izdelka pri izpodbijanem modelu ali videze izdelkov, ki ustvarjajo enak celotni vtis kot videz izdelka pri izpodbijanem modelu, temveč, ali ti dokazi dokazujejo, da je bil videz izdelka pri prejšnjem modelu razkrit ob spoštovanju pogojev iz navedene določbe.

70 Tako je v obravnavani zadevi odbor za pritožbe na podlagi preučitve dokazov, ki jih je predložila intervenientka, v točkah 42 in 43 izpodbijane odločbe ugotovil, da ti dokazi dokazujejo, da je videz izdelka pri prejšnjem modelu D1 razkrilo tretje podjetje zaradi podatkov, ki jih je predložila intervenientka, in da se zato uporabi izjema iz člena 7(2) Uredbe št. 6/2002, zaradi česar se razkritje videza izdelka pri prejšnjem modelu D1 ni smelo upoštevati.

71 Odbor za pritožbe je v točki 47 izpodbijane odločbe v odgovor na trditev tožeče stranke sicer navedel, da je iz priloge R8 razvidno, da „videz izdelka, predstavljen na sejmu v Nemčiji, ustvarja enak celotni vtis kot videz izdelka pri izpodbijanem [modelu]“. Vendar je treba ugotoviti, da odboru za pritožbe nikakor ni bilo treba opraviti take presoje, ki poleg tega ni vplivala na preizkus izpolnjevanja pogojev iz člena 7(2)(a) in (b) Uredbe št. 6/2002. Dokazi, ki jih je intervenientka predložila pred EUIPO, da bi upravičila uporabo navedene določbe, se namreč niso nanašali na videz izdelka pri izpodbijanem modelu, ampak na kontekst razkritja videza izdelka pri prejšnjem modelu D1.

72 Tako v nasprotju s tem, kar tožeča stranka navaja nejasno oziroma neutemeljeno, s primerjavo žarnic iz prilog R8 in R10 z videzom izdelka pri izpodbijanem modelu nikakor ni mogoče dokazati domnevne nepravilnosti ali neresničnosti informacij, ki jih je intervenientka predložila v zvezi s kontekstom razkritja videza izdelka pri prejšnjem modelu D1.

73 Iz navedenega izhaja, da s trditvami tožeče stranke ni mogoče izpodbiti preizkusa dokazov, ki ga je opravil odbor za pritožbe, niti splošneje presoje tega odbora v zvezi z izpolnjevanjem pogojev iz člena 7(2)(a) in (b) Uredbe št. 6/2002 v obravnavani zadevi.

74 Drugi del edinega tožbenega razloga je torej treba zavrniti.

75 Ker edini tožbeni razlog tožeče stranke ob upoštevanju vsega navedenega ni utemeljen, je treba tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

76 V skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

77 Ker je bila opravljena obravnava in tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogi EUIPO in intervenientke naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi Lidl Vertriebs GmbH & Co. KG se naloži plačilo stroškov.

Marcoulli Valasidis Spangsberg Grønfeldt

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 12. marca 2025.

Podpisi